

ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง คำกริยา
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง เอกลักษณะหลักภาษาไทย
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง คำกริยา
รายวิชาภาษาไทย รหัส ท๑๔๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

คำกริยา

ความหมายของคำกริยา

คำกริยา คือ คำที่แสดงอาการ สภาพ หรือการกระทำของคำนาม และคำสรรพนามในประโยค คำกริยาบางคำอาจมีความหมายสมบูรณ์ในตัวเอง บางคำต้องมีคำอื่นมาประกอบ และบางคำต้องไปประกอบคำอื่นเพื่อขยายความ

หน้าที่ของคำกริยา

- ทำหน้าที่เป็นกริยาสำคัญของประโยค เช่น คนกินข้าว นกบินมาเป็นฝูง
- ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค เช่น กินมากทำให้อ้วน
- ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยค เช่น ฉันชอบเดินแอโรบิกตอนเช้า
- ทำหน้าที่ช่วยขยายกริยาสำคัญให้มีความหมายชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น พี่คงจะกลับบ้านเย็นนี้
- ทำหน้าที่ช่วยขยายคำนามให้เข้าใจเด่นชัดขึ้น เช่น ฉันชอบกินกล้วยเดี่ยว ผัดแห้ง

ชนิดของคำกริยา

คำกริยาแบ่งได้ ๔ ชนิด ได้แก่

- อกรรมกริยา** คือคำกริยาที่มีความหมายในตัว ไม่ต้องมีกรรมมารับ เช่น ฝนตก เด็กหัวเราะ เป็นต้น

๒. **สกรรมกริยา** คือ คำกริยาที่ต้องมีกรรมมารับจึงจะได้ใจความสมบูรณ์ เช่น คุณแม่กินกล้วยเขียว ชาวประมงจับปลา

๓. **วิกตรรถกริยา** คือ กริยาที่อาศัยส่วนเติมเต็มเป็นคำกริยาที่ไม่มี ความหมายสมบูรณ์ในตัวเอง ต้องมีคำมาเติมข้างท้ายประโยคจึงจะมีใจความสมบูรณ์ มักมีคำว่า เป็น เหมือน คล้าย ดุจ เท่า คือ เป็นต้น เช่น มานะมีใบหน้า คล้ายกับคุณแม่ จงรักษาความดีดุจเกลือรักษาความเค็ม

๔. **กริยานุเคราะห์** คือ คำกริยาที่ทำหน้าที่ช่วยกริยาหลัก ทำให้ประโยคมีความชัดเจนยิ่งขึ้น มักจะมีคำว่า คง อาจ ต้อง กำลัง ถูก เคย ควรจะ คงจะ ให้ เช่น คีนนี้ฉันควรจะอ่านหนังสือให้จบ เธอกำลังจะไปไหน เป็นต้น